

El futur de la Torre Lluvià

Aquí us presento els resultats d'una petita enquesta realitzada per l'entitat Meandre. Més de 160 manresans van participar en la recollida d'opinió el dia de Sant Jordi i el diumenge 6 de maig, un cop finalitzat el primer concert de primavera de l'Anella Verda on van actuar Jo, Jet, Bob & el Lladre, i Middium. La pregunta que fèiem a la gent era la següent: què t'agradaria trobar i viure a la Torre Lluvià?

Una gran majoria té clar que s'hi podria posar un centre d'interpretació de l'agricultura de secà: vinya, olivera, ametller català (varietat marcona) i espelta, per exemple. I una altra majoria, un centre d'educació o interpretació ambiental de la natura o dels espais naturals més pròxims: Collbaix o la riera de Rajadell. En definitiva, un centre on confluïssin el medi natural i el medi agrícola, entre el paisatge agrícola i el natural. On es practiqués i es mostrés l'agroecologia, on es mostrés i interpretés l'entorn natural o on s'expliquessin i mostressin tots els espais emblemàtics de l'Anella Verda de Manresa.

Altres propostes, que no exclouen les esmentades, són un centre/casa/alberg de turisme rural de proximitat on hi hagués un restaurant-escola o cuina-escola, on s'elaboressin receptes noves i d'antigues i tradicionals. Tot plegat amb els productes de proximitat conreats en l'entorn més pròxim (el Bages i la resta de la Catalunya Central) i on es poguessin fer rutes guiades o lliures a peu, en bicicleta o a cavall tot interpretant la natura.

També s'ha proposat que la Torre Lluvià fos un centre de recuperació de la biodiversitat autòctona de la zona (tant plantes i animals en estat salvatge com conreus agrícoles i ramaderia). O també, un centre on es fessin activitats d'aventura, esport i salut. Per exemple, fer el primer Observatori de Catalunya del Caminar.

Altres propostes que conflueixen cap a les ja esmentades són: un espai polivalent d'interpretació de l'agricultura, la natura o l'arquitectura modernista de l'entorn més pròxim. Relacionat amb l'arquitectura, la Torre Lluvià hauria d'esdevenir un model d'arquitectura sostenible (ús d'energies alternatives, bioconstrucció, arquitectura ambiental...) Aquest espai serviria per fer actes, trobades, conferències, debats, concerts... I seria un bon model de sostenibilitat aplicada a la construcció d'habitatges.

També podria ser un centre cultural de referència que treballaria en xarxa amb d'altres institucions i entitats. Música, educació, teatre... fer xarxa amb la Ruta Ignasiana o el Camí de Sant Jaume, per exemple.

Hi ha, fins i tot, qui, amb ganes de començar a fer feina, ha proposat que es posi en marxa a l'espai un centre provisional d'interpretació de la natura i de l'agricultura. Aquest centre provisional, que podria ubicar-se en uns senzills mòduls prefabricats, començaria a dinamitzar l'entorn mentre s'espera la rehabilitació de l'edifici. Al mateix temps, també s'encarregaria de potenciar una col·lecta popular per finançar, ni que fos de forma simbòlica per a Manresa, algunes de les despeses de la reconstrucció de la torre Lluvià.

En definitiva, un centre cultural on hi conflueixin l'art, la música, la ciència, la natura, la salut, l'esport, l'agricultura, la cuina... Tot allò que ens fa mantenir la confiança en els nostres valors més pròxims.